

اثبات لزوم وجود پیامبر

گفتیم که انسان ها **مدنیة الطبع** خلق شده اند و نیازهایشان در اجتماع برآورده خواهد شد، و لابد اند که بزرگتری برای خود داشته باشند تا رفع نزاع از جمع آنها بکند و فساد آنها را اصلاح کرده و جهل هایشان را برطرف کند.

و اگر میگویید که احتیاج به چنین حاکم و بزرگتری نیست، به خودتان نگاه کنید که برای هر اجتماعی حاکمی قرار میدهید، از یک کاروان مسافرتی گرفته تا یک شرکت اقتصادی، شخصی که از باقی افراد داناتر و باتجربه تر باشد را رئیس قرار میدهید و در همه امور اطاعت از او میکنید. حتی اعضاء بدن يك شخص زمانی زنده و پابرجا خواهد بود که بزرگتری مانند مغز در رأس امور باشد.

پس چگونه ممکن است که این عالم و مجموع انسان ها محتاج به حاکم و بزرگتر نداشته باشند و چگونه ممکن است که خداوند حکیم این احتیاج بزرگ بشر را نادیده گرفته باشد.

لذا مرحوم محمد کریم خان کرمانی اع میفرمایند:

چگونه ممکن است که خلق محتاج بحاکم منصوبی از جانب خداوند نباشند که معصوم و مطهر باشد و از خود خلق باشد و دانا و عادل باشد و معذک خداوند سبحانه از خلق خود بی نیاز است و حاجت

بأمر و نهي ایشان ندارد و لکن خلق محتاج هستند و خداوند هم اخلاص نفرموده و رفع این احتیاج را فرموده است .

حال اگر شبهه ای داشته باشید که الان بیش از هزار سال است پیغمبر یا ولی ظاهر نیست پس اگر وجود حاکم را ضروری میدانید الان خلاف حکمت شده.

پاسخ این است که حکمت باید از جانب خداوند کامل باشد و اگر بعد خلق مخالفت کرد نقصی در خداوند حکیم نیست زیرا که خلق را مختار خلق کرده و خلق میتواند خلاف مقتضای حکمت را اختیار کند. مانند اینکه خداوند تشنگان را خلق نمود و برای رفع نیاز ایشان آب را خلقت کرد، حال اگر کسی آب نخورد تا از تشنگی بمیرد ایرادی به خالق حکیم وارد نیست.

حال خداوند حجج خود را فرستاد و همه اجماع بر مخالفت وی کردند و همه ایشان را کشتند تا آنکه آخری آنها نیز مجبور به پنهان شدن شد.

البته همین زندگی ناقص و پر از فساد که پابرجاست از باقیمانده های حجت ها و پیامبران گذشته است که زشت و زیبا و صلاح و فساد و صنایع و آداب تمدن را به مردم آموختند، که بعضی را گرفتند و بعضی را ترك کردند و بهمین جهت است که فساد و ایراد در امورشان زیاد است.

خداوند در این باره میفرماید:

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكْلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ ۚ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ ۚ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ

آیه 66 سوره مائده

یعنی: و اگر آنان به تورات و انجیل و آنچه از جانب پروردگارشان به سوبیشان نازل شده است عمل می کردند، قطعاً از بالای سرشان [برکات آسمانی] و از زیر پاهایشان [برکات زمینی] برخوردار می شدند. از میان آنان گروهی میانه رو هستند، و بسیاری از ایشان بد رفتار می کنند.